

A város huszonkétezer pengővel szubvencionál egy baromfi-tenyésztőtelepet.

Hatósági akció a baromfi-tenyésztés fellendítésére.

(A Délmagyarország munkatársától.) Szegeden, mint ismeretes, már hónapokkal ezelőtt megindult a mozgalom, amelynek célja, hogy a város gazdatisáadalma minél jobban megkedvelje a baromfitenyésztést. Az utóbbi évek alatt ugyanis a külföldi kereslet ezen a téren annyira növekedett, hogy Magyarország nem képes akkora baromfiömeget produkálni, amelynek ne találna nagyszerű piacot a külföldön. A baromfiexport szinte hónapról-hónapra emelkedik, Szegedről is vagontételekben szállítják ki a vágott aprójószágot.

A Szegedi Baromfitenyésztők Egyesülete szervezte meg a mozgalmat, amelynek eredményeként a város hatósága is belátta már, hogy a baromfitenyésztés ügyével a hatóságnak is foglalkozni kell, mert, mint a mezőgazdaság minden más terén is, ezen a téren is a lehető legkölteheresebb gazdálkodás folyik Szeged környékén, a szegedi gazdák pedig csakis akkor aknázhathják ki ezt a kínálkozó jó konjunktúrát, ha szakszerű tenyésztési rendszert alkalmaznak. Az egyik legutóbbi gazdagylésen már szóba került ez is, hogy a városnak minta-baromfitenyésztet kel lene berendeznie, amely azután a szükséges tenyészanyaggal ellátná a gazdákat. A város hatóságában azonban nem volt valami nagy hajlandóság egy ilyen városi üzem berendezésére, a város hatósága inkább nagyobb támogatást helyezett kilátásba a magánvállalkozás számára. Valószínűleg ez hatott buzdításként az érdekeltekre, mert most három ilyen irányú ajánlat is érkezett a városhoz.

Fodor Jenő polgármesterhelyettes és gazdasági tanácsnok hétfőn bejelentette a tanácsnak, hogy három ajánlatot kapott baromfitenyésztő telep létesítésére. Az első Fazekas Endre nyugalmazott százados tette, akinek Sövényházán van nagyobb, 18,5 holdas bérlete. Itt hajlandó baromfitenyésztő telepet létesíteni, ha a város harmincezer pengővel szubvencionálja. Ebben az esetben három éven keresztül annyi nemes baromfianyagot, tojást és kakast bocsájt a város rendelkezésére, a mely elegendő a belterjes fajbaromfitenyésztet meghonosítására Szeged egész határában.

A második ajánlatot Kollauch Károly tette, akinek Ujszegeden van tizholdas városi bérlete. Kollauch kilencezer pengő kölcsönt kér a várostól baromfi-tenyésztőtelep berendezésére és ezt a kölcsönt fajbaromfianyagban fizelné vissza.

A harmadik ajánlat vitéz Szendrey Lászlóé és Szobotka Istváné, akiknek Felsőtanyán van 267 hold városi bérletük. Ők nem kérnek szubvenciót a várostól, illetve a szubvenciót bérkedvezmény címén kérik. Bérletükért jelenleg 27 és félpengőt fizetnek holdankint. Ajánlatuk szerint öt éven keresztül csak tíz pengőt fizetnének, ami 22.690 pengő szubvenciónak felel meg öt év alatt és ezért már ebben az évben adnának a városnak 300 darab fajkakast, a második évben 300 kakast és tíz törzset (a törzs egy kakasból és négy tyúkból áll), a har-

madik évben 400 kakast és 40 törzset, a negyedik és ötödik évben 500—500 kakast és 40—40 törzset. Ezenkívül nagymennyiségű fajtojást is.

A város hatósága ezt a baromfimennyiséget a baromfitenyésztő egyesület útján ki oszthatná a szegedi gazdák között, úgy, hogy a gazdák minden egyes fajbaromfiért egy közönséges baromfit adnának és minden fajtojásért egy közönséges tojást. Ezeket viszont a város napi áron értékesíthetné és így kiadásainak legnagyobb része megtérülne.

A polgármester visszautasította Wimmer Fülöp felebbezését.

„Interpellációra adott válasz tudomásulvételét nem lehet megfeleltetni”.

(A Délmagyarország munkatársától.) Emlékeztet, hogy a decemberi közgyűlésen Wimmer Fülöp meginterpellálta a polgármestert a közgyűlés felfrissítése ügyében hozott közigazgatási bíróság ítélete végrehajtása tárgyában. A polgármester válasza azt tartalmazta, hogy a januári közgyűlés elé fogja a tanács bevenni a közigazgatási bíróság ítéletét. Ezt a halasztó választ a közgyűlés tudomásul is vette.

E közgyűlési határozat ellen Wimmer Fülöp felebbezést nyújtott be s kérte felebbezésében a belügyminisztert, hogy a tudomásulvételt kimondó közgyűlési határozat megsemmisítésével utasítsa a törvényhatóságot a köz-

A tanács hosszas vita után úgy határozott, hogy a vitéz Szendrey-féle ajánlatot fogadja el további tárgyalások alapjául, mert Fazekas Endre bérlete nem szegedi területen, hanem Sövényházán van, tehát a szegedi gazdák magát a tenyésztet nem tanulmányozhatnák, Kollauch Károly viszont Ujszegeden rendezné be telepét, amelyet a felső- és alsótanyai gazdák nem igen közelíthetnének meg.

A tanács a legelőnyösebbnek pénzügyi szempontból is Szendreyék ajánlatát találta és megbízta Fodor Jenőt, hogy a szerződést vele, valamint a baromfitenyésztők egyesületével is mielőbb kösse meg. A számítások szerint a baromfiakció a városnak öt éven keresztül évenként körülbelül kétezer pengőjébe fog kerülni, ezt az áldozatot pedig feltétlenül megéri az eredmény.

igazgatási bíróság ítéletének végrehajtására.

A felebbezést a polgármester visszautasította azzal az indoklással, hogy a megtámadott közgyűlési határozat nem ügydöntő véghatározat s mint ilyen ellen felebbezésnek nincs helye.

A visszautasító határozat ellen Wimmer Fülöp most felfolyamodást nyújtott be s felfolyamodásában kifejtette, hogy a felebbezést csak azért nem terjesztették fel s azt a felebbezés benyújtása után csak azért utasították vissza négyheti várakozás után, mert ezzel is csak az ügyiratoknak a belügyminisztériumba való feljutását akarják megnehezíteni.

Külvárosrendező gyűlés országos politikával, puccsal és szájkosárral.

Az ugynevezett »külvárosi nagybizottság« — mint ismeretes — vasárnap délután politikamentesnek hirdett vándorgyűlést tartott a Módos-féle vendéglőben. Először Mihályffy László műszaki tanácsos a csatornázás terveiről tartott előadást, majd rátértek arra, amiért tulajdonképpen összehívták a politikamentes vándorgyűlést. Elhatározták, hogy paprikát és tarhonyát, halbicskát és papucsot küldenek ajándékba Klebelsberg Kunó grófnak és az elnök kijelentette, hogy rosszszóló-táviratot küld Rassay Károlynak. Hogy valójában mi is történt ezen a politikamentes külvárosrendező gyűlésen, kiválglik az alábbi sorokból.

Petrík Antal ur, aki ma'is adós egy kimondottan hozzá intézett nyílt levelemre adandó válasszal, vasárnap újra megjelent a porondon és a Módos-féle vendéglőben névre szóló meghívókkal egy ugynevezett nagybizottsági gyűlést hívott egybe. Mint megnyitójában mondotta: vitaeste lesz a csatornázás terveiről. Tényleg hallottunk igen értékes előadást Mihályffy László műszaki tanácsos urtól, de hallottunk és láttunk ott mást is. Láttunk egy száznéhány tagot számláló hallgatóságot, de láttuk ennek megnyergelését is egy önkényesen, minden parlamentáris formákat nélkülöző gyűlés levezetésében.

Hallottunk várospolitikai korteskedést is és hallottunk országos politikai vonatkozást is dolgokat tárgyalni olyan formában, amelyet még ennek a városnak józan polgársága nem pipált. Eppen ez a forma az, ami papirosra kívánczik, hogy lássák azok, akiket illet, miként és hogyan lehet Szegeden politikai gyűléseket rendezni azoknak, akik kegyeltjei a hatalomnak. Amint láttuk: nagy lére eresztett, agyondicsérő beszédekben bizalmat szállítottak a miniszter-képviselőnek paprika- és bicskaszállítással egyetemben, de mindez szavazások nélkül.

Semmi kifogásolni való nincs benne, tisztán a maga ügye az egységes pártnak és tagjainak, hogy mennyire és hogyan tisztelik meg képviselőjüket. Más azonban a nagybizottság, de különösen más akkor, ha

a külvárosrendezés örve alatt egyoldalúan — politikát dob be a városokkal szemben

egyformán lelkesen dolgozni akaró polgárok közé.

Nem szállíthat akkor bizalmat és bizalmatlanságot jobbra és balra, puccsal és erőszakoskodással, úgy tüntetve fel a határozatokat, mintha azok egyhangulag hozattak volna. Ehez már van szava még az egységespárti polgároknak is, mint ahogy igen helyesen jegyezte meg egy fehérhaju gazdember a gyűlés puccsszerű bezárásánál:

— Ilyent még nem öttöm. Annyit tősz e szomszéd, hogy kuss paraszt.

Nekünk azonban, liberális polgároknak ennél is többet tesz, nagybizottsági elnök ur. Precedenst látunk benne a jövőre. Látjuk jól, hogy ma ön, holnap talán már a keresztény zenészsövetség hoz hasonló módon határozatokat, szomorúan neveltségessé téve Szeged város polgárságát.

Mert ki nem látja azt nevetségességnek, ha ön névre szóló meghívóval összecsoedit hatvan egységespárti polgárt és azok bizalmatlanságot szavaznak annak a Rassay Károlynak, akit a közel-múlt választásoknál ennek a városnak 6000 polgára tisztelt meg bizalmával? 30.000 szavazó közül 60 bizalmatlan! Ugy-e, hogy ez a nagybizottság tekintélyének a rombolása?!

Nem találma-e engem mindenki nevetségességnek például ebben az esetben? Szeged iparossága 3000 tagot számlál, van vagy 28 szakosztálya, ezeknek elnökségei. Mint ahogy Petrik ur tette: összehívta a város szavazópolgárainak kéttized százalékát, Rassay választóinak 1 egész százalékát. En is összehívatom az iparosság 1 egész százalékát, 30 embert a szakosztályok vezetőiből és kimondjuk egyhangulag, hogy 28 szakosztály nevében bizalmatlanságot szavazunk gróf Klebelsberg képviselő urnak, mert dacára, hogy megígérte, máig sem szerezte meg az ipartestületi ház építéséhez szükséges kedvezményes kölcsönt. De ez a határozat azután egész bizonyosan egyhangu lenne, nem úgy, mint a nagybizottságé, hogy utána az ott jelenlévő liberális érzelmű bizottsági tagok külön értekezletet tartottak, amely értekezlet a következő levélben értesítette Rassayt a bizalmatlansági távirat megszületéséről:

Méltóságos

dr. Rassay Károly urnak
országgyűlési képviselő

Budapest.

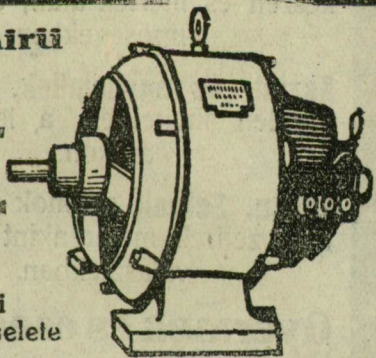
Méltóságos Urunk!

Kötelességünknek tartjuk, hogy a Szegeden ma,

Világhírű

Ganz-motor

szegedi
vezérképviselő

FONYÓ SOMA

villamossági szaküzletében
Szeged, Kölcsey ucca 4.
Ganz-féle villamossági részv. társ.

Állandó motor raktár

eredeti gyári áron. Motorok, dinamók bármely áramnemre, erőátviteli és világítási berendezések építése.